

Consulta, consulta

JA NO POTS ESPERAR DELS TEUS GOVERNANTS EL REGAL DE LA DOLÇA IRRESPONSIBILITAT DEL GOVERNAT

Em pregunte què serà de les nostres vides ara que els líders del nostre país han descobert que en política, com en la pizza, el secret està “en la massa”, o “a les bases”, que és la denominació correcta en la secció de congelats del meu hipermercat favorit.

Camine angoixat davant la perspectiva que al Govern valencià un dia d'aquests li pegue per consultar-me per saber tu quin assumpte d'extraordinària gravetat institucional. Fa setmanes queestic llegint-me de cap a cap els butlletins oficials de les institucions que m'afecten. M'he subscrit a *The Economist* per si la cosa al final va de sortir, o no, d'alguna moneda única i en l'escala de la meua finca hem constituït un grup de treball per establir un detallat seguiment del compliment del Pacte del Botànic. Que vostès diran que no, però jo últimament a Antonio Montiel el veig molt nerviós.

Tot sembla indicar que la repetició de les eleccions generals tindrà alguna conseqüència per a nosaltres els valencians. Seria la primera vegada a la història recent del País Valencià que un esternut a la Moncloa no acaba en una grip al Palau de la Generalitat. Així doncs, amics meus, vénen temps de consultes. Però de les de debò, de les que tenen conseqüències, no com les de la CUP aquesta que tenen a Catalunya, que a diferència del Barça a Anoeta, aquests sí que saben quan i com emparar.

Dic jo que ens hauran de preguntar si, després que el meu amic Joan Baldoví haja acabat en el grup mixt, toca o no toca reeditar el pacte amb Podem. Perquè no sé jo a quin sant s'han batejat “Marea” els de Galícia, però, amb allò del grup propi de Compromís, han ma-rejat una bona estona.

JOSEP MORENO

A les bases del PSPV tocarà tornar a consultar-los la llista com a mínim. Però ací, sincerament, no hi veig jo molt de problema. Els socialdemòcrates valencians són gent amable i de fàcil persuadir. Més complicat veig jo que Ciprià Cis-car torne a engolir-se una altra vegada que el 4 és d'eixida segura.

Gens fàcil tindran la consulta els meus atribolats Ciutadans, orfes del carismàtic lideratge de la més Carolina de les Punset. El problema no serà allò que les bases puguen torçar els seus nobles propòsits polítics. Ací veig jo més un tema de logística. Dic jo que abans de preguntar a les seues bases, primer hauran de trobar-les.

Per acabar, i perquè ací, es vulga o no, encara són els primers, hi ha els militants del PP, que també necessiten una consulta, però del servei d'urgències.

La veritat, jo de la temperamental

Isabel Bonig, consultaria però “a base de bé”. El primer efecte positiu del referèndum seria que molts dels convocats probablement s'assabentarien per primera vegada que són militants d'aquesta gran organització. Més d'un, quan va signar aquell paper en el bingo benèfic a Quart de Poblet, estava segur que era el requisit indispensable per participar en el sorteig del pernil, em consta.

La segona de les bondats que li pronostique, a un procés, consultiu entre les bases conservadores valencianes, és que en aquests moments la militància popular aprofitaria l'oportunitat per expressar el seu suport a tots aquells dirigents populars que no van tenir res a veure amb els Governos que avui estan sota les pitjors sospites, és a dir, dirigents com... no sé... bé això, que podrien expressar el seu suport, ja està.

Ara mateix vaig cap a l'oficina de Coreus, no siga cosa que s'haja convocat alguna consulta d'última hora i jo ací sense assabentar-me'n. En aquests temps de plebiscits, *Brexits*, *Cataxits* i *Pablexits* –que diu l'Iglesias que, com perda la consulta, dimiteix– no pots despistar-te ni un minut.

Ja sé que té un punt contradictori això que els mateixos que no han sabut formar Govern amb els teus vots et demanen, una vegada i una altra, que tornes a votar fins que el teu vot i la seua quimera siguen una mateixa cosa, però així estan les coses amics i amigues.

Ara, si l'espifies, l'espifies tu, que per això et consulten. I que quede clar que no hi ha cap recriminació amagada en aquesta reflexió serena. Em consta que els nostres líders es reserven per a ells la més difícil de les tasques, la més pesada de les responsabilitats, l'operació més delicada: redactar la pregunta.

Consultor en comunicació